

Poznávám vás - Fešáci

Mám těch fotek na tisíc
a chci jich ještě víc,
snímky bouraček a lidí co se dívají.

Vystříhal jsem si jich moc,
Em G
teď je zkoumám každou noc,
A7 G D
tváře těch zvědavců mi spát nedají.

Mně už dlouho zaráží
ta podoba ve tvářích,
oči čumilů ze všech jízdnic drah.

Já už je všechny dobře znám,
patří ke vše nehodám,
jsou vždycky tam kde brzdy řvou na poplach.

R: Poznávám vás, přišel váš čas,
jen spad zvířený prach,
přehlídka známých tváří,
ze kterých jde strach.
Poznávám vás, přišel váš čas,
těch pár skloněných hlav
a na místě vždycky první,
ten bezejmenný dav.

Paní s taškou nákupní,
pán v brýlích slunečních
a holčička s nezbytnou zmrzlinou.

A potom přejde ulici
ještě mladík s čepicí
a nikdy nechybí dívka s tváří nevinnou.

Chlapec s dětskou pistolí
a stařec o holi
a vždycky starší dáma, která předstírá pláč.

Já jsem si kdysi umínil,
že každou ze svých volných chvil
věnuju touze zjistit co jsou zač.

R: Poznávám vás...

Chtěl jsem je najít konečně
a zatím si oni našly mně,
jedna chyba, jedno auto a jeden krok.

A dřív než jsem uskočil,
asfalt se semnou roztočil
a neony se slily v modrý nekrolog.

Ticho buší o překot,
potom klapot mnoha bot,
slyším kroky co ke mně uhání.

Z protějšího chodníku
zazní jen pár výkřiků

a nade mnou známé tváře se naklání.

R: Poznávám vás...

Teď už mně nic nebolí,
očím spánek dovolí,
někdo říká nechte ho, ten už má dost.

Zůstávám ležet na zemi
a zvolna ztrácím vědomí
a život ze mě odchází jak poslední host.

R: Poznávám vás...